

Den gamle løfter hånden mot
leppene, stramme og bestemte,
etter hemmelige kyss i femti år.

Den andre hånden er plassert på
brystet, der løftet om evig trofasthet,
hviler i form av et hengivent hjerte.

Ringer var aldri deres greie, for ringen
tilhørte en annen kvinne, med løfter
i maskinskrevne dokumenter.

Hendende får ikke tørke bort tårene hun
aldri felte før hun var alene, atter en gang.
Det var ikke hennes sorg.